

Nr 9.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion om sådan ändring av rusdrycksförsäljningsförordningen att vid olaga försäljning av rusdrycker såväl säljare som köpare underkastas straff.

(2:a avd.)

I en till bevillningsutskottet hänvisad motion, II: 15, av herr *Sundström* i Vikmanshyttan m. fl. har hemställts, »att riksdagen måtte besluta sådan ändring i rusdrycksförsäljningsförordningen, att vid olaga försäljning av rusdrycker såväl säljare som köpare underkastas straffpåföljd».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionen framställda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

I 7 kap. förordningen den 18 juni 1937 (nr 436) angående försäljning av rusdrycker finnas bestämmelser om straff för den som utan att äga rätt till försäljning enligt denna förordning avyttrar rusdrycker ävensom för den som mot de i förordningen givna föreskrifterna tillhandagår med anskaffande av rusdrycker.

I den ifrågavarande motionen har framhållits, att enligt nuvarande bestämmelser vid olaga försäljning av rusdrycker säljaren men däremot ej köparen är underkastad straffpåföljd. Då det i regel vore köparen och ej säljaren som toge initiativet till transaktioner av detta slag, måste det anses orättvist, att köparen skall undgå straff.

Med anledning av det i motionen framställda yrkandet får utskottet erinra om att för närvarande inom 1944 års nykterhetskommitté pågår utredning angående den svenska nykterhetslagstiftningens framtida innehåll och utformning. Då den i motionen berörda frågan måste anses ligga inom ramen för denna utredning, anser sig utskottet icke nu böra taga ställning till densamma. På grund härav avstyrker utskottet bifall till motionen.

Utskottet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att motionen II: 15 av herr *Sundström* i Vikmanshyttan m. fl. om sådan ändring av rusdrycksförsäljningsförordningen att vid olaga försäljning av rusdrycker såväl säljare som köpare underkastas straff icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 20 februari 1947.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande: se under betänkandet nr 8.